

USTAWA
z dnia 23 października 1987 r.
o utworzeniu urzędu
Ministra Pracy i Polityki Socjalnej

Opracowano na podstawie: Dz.U. z 1987 r. Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 29, poz. 172; z 1997 r. Nr 141, poz. 943.

Art. 1.

Tworzy się urząd Ministra Pracy i Polityki Socjalnej.

Art. 2.

1. Do zadań Ministra Pracy i Polityki Socjalnej należy opracowywanie założeń i realizacja polityki państwa w zakresie: zatrudnienia i efektywnego wykorzystania zasobów pracy, organizacji i warunków pracy, wynagrodzeń i innych świadczeń za pracę, polityki socjalnej, w tym ubezpieczeń społecznych i świadczeń socjalnych oraz pomocy społecznej.
2. W szczególności Minister Pracy i Polityki Socjalnej realizuje zadania, określone w ust. 1:
 - 1) w zakresie zatrudnienia i efektywnego wykorzystania zasobów pracy przez:
 - a) analizowanie przestrzegania przepisów prawa pracy oraz współdziałanie w tym zakresie z właściwymi ministrami i organami,
 - b) współdziałanie w opracowywaniu bilansów zasobów pracy,
 - c) współdziałanie w programowaniu kształcenia kadr dla gospodarki narodowej oraz poradnictwa zawodowego,
 - d) koordynowanie dokształcania kadr,
 - e) upowszechnianie metod i technik pracy z kadrami,
 - f) dysponowanie środkami Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej;
 - 2) w zakresie organizacji i humanizacji warunków pracy przez:
 - a) upowszechnianie efektywnych rozwiązań w dziedzinie organizacji pracy,
 - b) inicjowanie prac związanych z atestacją stanowisk pracy i normowaniem pracy,
 - c) analizowanie i ocenę wykorzystania czasu pracy,
 - d) koordynowanie opracowań resortowych dotyczących nomenklatury zawodów,

- e) opracowywanie założeń i kierunków poprawy bezpieczeństwa i higieny pracy,
 - f) projektowanie zasad przyznawania świadczeń profilaktycznych z tytułu uciążliwych i szkodliwych dla zdrowia warunków pracy;
- 3) w zakresie wynagrodzeń i innych świadczeń za pracę przez:
- a) opracowywanie i upowszechnianie metod wartościowania pracy oraz zasad tworzenia taryfikatorów kwalifikacyjnych, siatek i tabel wynagrodzeń zasadniczych,
 - b) projektowanie zasad ustalania najniższego wynagrodzenia i sterowania relacjami płac,
 - c) projektowanie zasad tworzenia motywacyjnych systemów wynagradzania w zakładach pracy,
 - d) opiniowanie i rejestrowanie układów zbiorowych pracy;
- 4) w zakresie polityki socjalnej, w tym ubezpieczeń społecznych i świadczeń socjalnych oraz pomocy społecznej, przez:
- a) określanie wielkości świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego oraz zaopatrzenia emerytalnego i rentowego na rzecz pracowników i ich rodzin oraz innych grup ludności,
 - b) analizowanie i ocenę kształtowania się dochodów i kosztów utrzymania poszczególnych grup ludności,
 - c) organizację pomocy i opieki nad kombatanami i ich rodzinami oraz współdziałanie w tym zakresie z organizacjami kombatanckimi,
 - d) organizację pomocy społecznej instytucjonalnej i środowiskowej dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji życiowej,
 - e) ustalanie zasad funkcjonowania i organizacji placówek pomocy społecznej,
 - f) organizowanie i prowadzenie poradnictwa oraz pośrednictwa zawodowego dla inwalidów,
- 5) współdziałając w opracowywaniu planów społeczno-gospodarczych, budżetu państwa oraz bilansu pieniężnych przychodów i wydatków ludności;
- 6) opracowując projekty rozwiązań ogólnie obowiązujących, dotyczących zatrudnienia, wynagrodzeń i innych świadczeń związanych z zatrudnieniem, świadczeń socjalnych, ubezpieczeń społecznych oraz pomocy społecznej,
- 6¹) współpracując z organizacjami społecznymi w zakresie pomocy społecznej,
- 6²) współpracując z organizacjami międzynarodowymi,
- 7) wykonując zadania w zakresie obronności i bezpieczeństwa państwa oraz inne zadania określone w odrębnych przepisach.

Art. 3.

Ministrowi Pracy i Polityki Socjalnej podlega Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 4.

1. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określić szczegółowy zakres działania Ministra Pracy i Polityki Socjalnej.
2. Organizację Ministerstwa Pracy i Polityki Socjalnej oraz jednostki organizacyjne podporządkowane Ministrowi Pracy i Polityki Socjalnej określa statut nadany przez Radę Ministrów.

Art. 5.

1. Znosi się:
 - 1) urząd Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych,
 - 2) Urząd do Spraw Kombatantów.
2. Określone w odrębnych przepisach sprawy należące do Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Urzędu do Spraw Kombatantów, w zakresie ustalonym ustawą, przechodzą do Ministra Pracy i Polityki Socjalnej.

Art. 6.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.